

...-i Törvényszék
... szám

A ...-i Törvényszék ... (...) ügyvéd által képviselt felperes neve (...) felperesnek - ...jogi előadó által képviselt alperes neve (...) alperes ellen szerződés hatályosságának megállapítása iránt indított perében a ...-i Járásbíróság 2017. május 25. napján meghozott ... számú ítéletével szemben az alperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság **ítéletét** megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak - külön felhívásra - fizessen meg 24.000.- (huszonnégyezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

A peres felek az első- és másodfokú perköltségüket maguk viselik.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy a felperes a alperes nevenél 2015. május 30. napján ... kötvényszámon érvényes és hatályos kötelező gépjármű felelősségbiztosítási szerződéssel rendelkezett az ... forgalmi rendszámú Fiat Stilo gépjármű vonatkozásában. Kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 33.700.- Ft perköltséget azzal, hogy a felmerült egyéb költségeit az alperes maga viseli.

Az ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes interneten, a netrisk.hu oldalon kötelező felelősségbiztosítási szerződést kívánt kötni a tulajdonát képező gépjárműre a ...Biztosító Egyesületnél, ahol egyébként 2014. évre vonatkozó kötelező gépjármű felelősségbiztosítási szerződése is volt, amit felmondott. Az ajánlat szerint a kockázatviselés kezdete 2015. január 1., a díjfizetés módja csekk, a díjfizetés gyakorisága éves. A felperes a biztosítási szerződést, mint magányszemély kötötte.

Az alperes az ítélet szerint 2015., helyesen 2014. december 8-án díjbekérő levelet küldött a felperesnek, amiben meghatározta az esedékes díj összegét. A fizetési határidőt 2015. január 30-ában jelölte meg, ehhez küldte a teljesítéshez szükséges csekket is. 2015. január 25. napján fizetési emlékeztetőt küldött, majd 2015. február 18. napján egy újabb felszólítót küldött a felperes részére e-mail-ben. Az e-mail-ben küldött felszólítóban a fizetési határidőt 2015. március 1. napján határozta meg. 2015. március 10-ei levelében közölte az alperes a felperessel, hogy a felelősségbiztosítási szerződés díj nemfizetés miatt 2015. március 1. napján megszűnt. A felperes az esedékes éves díjat 2015. március 1-én 22 óra 39 perckor utalta át az alperesnek, mely elektronikus átutalás 2015. március 2. napján érkezett meg az alperes számlájára. 2015. május 30. napján a felperes gyermeke a gépjárművel balesetet okozott, mellyel kapcsolatos kárért a ... állt helyt.

A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperessel 2015. május 30. napján érvényes és hatályos kötelező felelősségbiztosítási szerződése állt fenn.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság hivatkozott a felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény előírásaira, melynek alapján azt állapította meg, hogy a díjfizetés esedékességének napja 2015. január 30-a volt, a 60 napos türelmi időt ezen határidőtől kell számítani és a felperes ezen türelmi időn belül teljesítette a fizetési kötelezettséget.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását kérte oly módon, hogy azt állapítsa meg a bíróság, hogy 2015. május 30. napján a felperes nem rendelkezett kötelező gépjármű felelősségbiztosítással. Álláspontja szerint helytelenül alkalmazta az elsőfokú bíróság az 1952. évi III. törvény szabályait, az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabályokat tévesen értelmezte, iratellenes ténymegállapításokat fogadott el és helytelen következtetéseket vont le a rendelkezésre álló adatokból. Ő maga is hivatkozott a kötelező gépjármű felelősségbiztosításról szóló, elsőfokú bíróság által is idézett jogszabályra, azonban álláspontja szerint az ajánlat alapján a kockázatviselés kezdete 2015. január 1., a biztosítási díj esedékessége is ugyanezen időponttal határozható meg, ezért ezen határidőtől kell a 60 napos türelmi időszakot is számítani, amivel kapcsolatban az állapítható meg, hogy a felperes részéről történt teljesítéskor az már lejárt.

A felperes Pf.3. sorszám alatt írásbeli ellenkérelmet terjesztett be, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes fellebbezése teljes mértékben megalapozatlan, mivel figyelmen kívül hagyja a határidő számításra vonatkozó kötelező érvényű szabályokat. Maga az alperes tájékoztatta a felperest arról, hogy a biztosítási díj fizetésének határideje január 30-a, a Ptk. pedig lehetőséget ad arra, hogy a felek által meghatározott időpontban kerüljön sor a biztosítási díj megfizetésére. Ennek tükrében helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a határidő számítás kezdetét, valamint a 60 napos türelmi idő lejártát illetően.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy az alperes fellebbezése az alább írtakra tekintettel alapos.

A törvényszék részbizonyítás keretében beszerezte az alperestől számú állásfoglalást, amely a Ptk. szerinti teljesítési határidő utolsó napjának számításával kapcsolatos arra az esetre, ha az munkaszüneti napra esik. Az állásfoglalás további, a perbeli jogvitára irányadó megállapítást nem tartalmaz. A felperes pedig a perben nem arra hivatkozott, hogy a Ptk. szerinti munkaszüneti nap miatt hosszabbodott volna meg részére a teljesítési határidő, hanem azt állította, hogy a teljesítési határidő kezdete január 30-a volt.

A törvényszék álláspontja szerint a perben azt a kérdést kellett eldönteni, hogy a felperes fizetési kötelezettsége mely időponttal vált esedékessé. A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló - elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott - 2009. évi LXII. törvény 21. § (2) bekezdése szerint az egyszeri díjat - a felek eltérő megállapodásának hiányában - a szerződés létrejöttékor kell megfizetni.

A törvény 20. § (1) bekezdése azt is kimondja, hogy a biztosítási díj a kockázatviselésének időtartamára előre illeti meg a biztosítót.

A törvény 19. § (1) bekezdése értelmében a biztosító kockázatviselése a felek által a szerződésben meghatározott időpontban, ennek hiányában a szerződés létrejöttének időpontjában kezdődik.

A törvény a 21. § (4) bekezdésében a biztosító kötelezettségeként előírja, hogyha az esedékes

biztosítási díjat nem fizetik meg, a biztosító a díj esedékességétől számított 30. nap elteltéig - következményekre történő figyelmeztetés mellett - a szerződő félnek a díj esedékességétől számított 60 napos póthatáridővel igazolható módon a teljesítésre vonatkozó felszólítást küld. A türelmi idő eredménytelen leteltével a szerződés - amennyiben egyéb okból még nem szűnt meg - az esedékességétől számított 60. napon megszűnik.

Az alperesi biztosító egyesület felé a kötelező felelősségbiztosítási szerződés megkötésére a felperes tett ajánlatot 2014. november 30. napjával.

Az ajánlat azt tartalmazta, hogy a biztosítás első díja a kockázatviselés kezdetének napján esedékes, míg befizetésének határideje a kockázatviselés kezdetét követő 30. nap.

Az alperes az ajánlatot változtatás nélkül elfogadta, így a szerződést kötő felek a díj esedékességét egyértelműen a kockázatviselés kezdetében határozták meg. A kockázatviselés kezdete a felek által nem vitatottan 2015. január 1. napja volt, így a díj esedékessége ezen időpont.

A díj esedékessége és a díj fizetésének a határideje nem azonos fogalmak. Jelen szerződés esetében a díj a szerződés létrejöttkor vált esedékessé. A díj nemfizetéssel kapcsolatos megszűnési határidőt pedig az esedékességtől számított 60. napban határozza meg a jogszabály. Ezen nem változtat az sem, hogy a biztosító - jogszabályi kötelezettségének eleget téve - a teljesítésre vonatkozó fizetési felszólítást küldött a felperes részére, mely fizetési felszólítás nem az esedékesség időpontját változtatta meg, csupán a díjfizetés határidejét határozta meg. Ezért az állapítható meg, hogy az alperes a jogszabályi előírásoknak és a felek megállapodásának megfelelően határozta meg az esedékesség időpontját 2015. január 1. napjában, és azt, hogy az attól számított 60. nap lejártával, azaz 2015. március 1. napjával a felperes biztosítási szerződése megszűnt.

Fentiekre tekintettel a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes alaptalan keresetét elutasította.

A törvényszék a pereszes felperes illetékfizetési kötelezettségét a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó, Pp. 77. §-ában foglaltak szerint állapította meg.

..., 2018. január 16. napján

...sk. a tanács elnöke

...sk. előadó bíró

...sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

Záradék:

A ... számú kiegészítő ítélet, valamint a ... számú kijavító végzés csatolva.

..., 2018. június 7.

...sk.

a tanács elnök

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

...-i Törvényszék
... szám

A ...-i Törvényszék ... (...) ügyvéd által képviselt felperes neve (...) felperesnek - ... jogi előadó által képviselt alperes neve (...) alperes ellen szerződés hatályosságának megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

k i e g é s z í t ő í t é l e t e t:

A törvényszék a 9. sorszám alatti ítéletét azzal egészíti ki, hogy a peres felek az első- és másodfokú perköltségüket maguk viselik.

Az ítélet kiegészítése kapcsán felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A kiegészítő ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek között folyamatban volt perben a törvényszék 2018. január 16. napján 9. sorszám alatt ítéletet hozott, melyben az elsőfokú bíróság végzését - helyesen ítéletét - megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az államnak - külön felhívásra - fizessen meg 24.000.- Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet kézhez vételét követően az alperes 11. sorszám alatt ítélet kiegészítése iránti kérelmet terjesztett elő, mivel álláspontja szerint a törvényszék a perköltség körében az alperest megillető munkadíjjal kapcsolatos döntést elmulasztotta. Hivatkozott a Pp. 77. §-ára, a Pp. 75. § (2) bekezdésére, valamint a Pp. 225. § (1) bekezdésére.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a kiegészítés iránti kérelem részben az alábbiak szerint alapos, érdemét illetően azonban alaptalan.

Megállapította a törvényszék, hogy az ítélete rendelkező része valóban nem tartalmaz döntést a perköltségről, ezért helye van a 225. § (4) bekezdése szerinti ítélet kiegészítésnek.

Ez azonban az alperes javára nem eredményez munkadíj iránti jogosultságot, tekintettel arra, hogy a perben az alperest jogi előadó képviselte. A jogi előadó az alperessel munkaviszonyban áll, feladatait munkabér ellenében végzi. Önmagában az, hogy perbeli képviselési jogosultsággal rendelkezik, nem jelenti azt, hogy igényt tarthatna a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM. sz. rendelet szerinti munkadíjra. Ezért nem kötelezte a törvényszék az egyébként pervesztes felperest az alperest képviselő jogi előadó javára munkadíj megfizetésére. Erre tekintettel a peres felek az első-, másodfokú perköltségüket - ahogy azt a törvényszék a kiegészítő ítéletben meghatározta - maguk viselik.

..., 2018. április 17. napján

...sk. a tanács elnöke
...sk. előadó bíró
...sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

...-i Törvényszék
... szám

A ...-i Törvényszék ... (...) ügyvéd által képviselt felperes neve (...) felperesnek - ... jogi előadó által képviselt alperes neve (...) alperes ellen szerződés hatályosságának megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A törvényszék a 9. sorszám alatti ítéletének rendelkező részét akként javítja ki, hogy a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

A kijavító végzéssel szemben a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...-i Ítéltáblához címzett és a- ...-i Törvényszékhez 3 pld-ban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

I n d o k o l á s

A peres felek között folyamatban volt perben a törvényszék 2018. január 6. napján 9. sorszám alatt ítéletet hozott, mely ítélet rendelkező részében a törvényszék tévesen az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Hivatalból észlelte a törvényszék, hogy nyilvánvaló elírás folytán tartalmazza az elsőfokú bíróság ítélete helyett az elsőfokú bíróság „végzésének” a megváltoztatását a rendelkező rész. Megállapítható ez az ítéletnek a per tárgyát megjelölő részéből is, amely szerint az alperes fellebbezése folytán a törvényszék az számú elsőfokú ítéletet bírálta felül, de helyesen tartalmazza a bíróság döntését a rendelkező rész vonatkozásában az úgynevezett „kisítélet” is, melynek tartalma a tárgyaláson kihirdetésre került.

A nyilvánvaló elírásra figyelemmel a törvényszék az ítélete rendelkező részét a Pp. 224. § (1) bekezdése alapján kijavította.

A kijavító végzéssel szembeni fellebbezés lehetősége a Pp. 224. § (4) bekezdésén alapul.

..., 2018. április 17. napján

... sk. a tanács elnöke
... sk. előadó bíró
...sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

...-i Törvényszék
... szám

Záradék:

A 15.Pf.20.652/2017/17. számú végzés 2018. május 31-én jogerős.

..., 2018. június 7.

...sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő